

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2025 m. sausio 13 d. Nr. 21RE4-6 (AG4-188/18-2024)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Astos Povilonienės, Sigitos Šimbelytės (pranešėja), Vestos Šliogerytės (Komisijos posėdžio pirmininkė), sekretoriaujant Natalijai Abuojai, dalyvaujant pareiškėjui G. V., atsakovės Nacionalinės žemės tarnybos atstovei D. A.,

2024-12-20 viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo G. V. skundą atsakovei Nacionalinei žemės tarnybai prie Aplinkos ministerijos dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas skundu Komisijos prašo: 1. panaikinti Nacionalinės žemės tarnybos prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir atsakovė, ir NŽT) 2024-10-18 raštą Nr. 1SD-77790-(9.7 E.) „Dėl informacijos pateikimo“ (toliau – Sprendimas); 2. apginti pareiškėjo teisę į teisingos informacijos gavimą, įpareigojant atsakovę aiškiai ir konkrečiai atsakyti į tai, ko buvo klausama pareiškėjo 2024-09-20 paklausime Nr. 9O-08 „Dėl išaiškinimo, kas laikoma pastato cokoliu ir ar pastato siena remiasi į pastato cokolį“ (toliau – Prašymas Nr. 9O-08), 2024-09-30 prašyme Nr. 9O-14 „Dėl VTPSI persiųsto institucijai rašto Nr. 2D-21691 ir matininko veiksmais nustatytų duomenų teisingo suvokimo išaiškinimo“ (toliau – Prašymas Nr. 9O-14), 2024-09-30 prašyme Nr. 9O-15 „Dėl matininko veiksmais 2020-10-12 nustatytų duomenų teisingo suvokimo išaiškinimo“ (toliau – Prašymas Nr. 9O-15), atsakymuose pasisakant dėl tiesos neatitinkančių teiginių, kaip antai: „<Nacionalinė žemės tarnyba neturi dokumentais pagrįstos informacijos, kad 2017-08-25 būtų buvę atlikti pastato, ties bokso Nr.10, kadastro duomenų nustatymo/patikslinimo darbai.>“ ar „<Pastato plano fragmentas buvo tikslintas 2017-08-25, jame ištaisytas ir nurodytas parametras H 300 ir H 260 reiškia, ne pastato fasadinės sienos aukštį, o pastato aukštį.>“.

Pareiškėjas paaiškino, kad skundžia Sprendimą dėl jame skleidžiamos netiesos ir NŽT tikėtino nenoro aiškiai ir konkrečiai atsakyti į tai, ko jos buvo klausama pareiškėjo Prašymu Nr. 9O-08, Prašymu Nr. 9O-14 ir Prašymu Nr. 9O-15. Mano, kad tokia veika atsakovė pažeidė pareiškėjo teisę į tinkamą teisinį reglamentavimą, kuriuo viešojo administravimo subjektas privalo pateikti suinteresuotam asmeniui objektyvią ir teisingą informaciją jį dominančiu klausimu bei nurodė Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2015-06-26 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2142-624/2015 ir 2021-12-15 sprendimą administracinėje byloje Nr. R-23-556/2021.

Dėl Sprendime esančių NŽT teiginių, susijusių su 2017-08-25 valstybės įmonės „Registru centro“ (toliau – RC) matininkės atliktais duomenų tikslinimais, kurie nurodyti pastato kadastrinėje byloje esančiame pastato plane pareiškėjas paaiškino, kad Sprendime nurodyta: „< Informuojame, kad Nacionalinė žemės tarnyba neturi dokumentais pagrįstos informacijos, kad 2017-08-25 būtų buvę atlikti pastato, ties bokso Nr.10, kadastro duomenų nustatymo/patikslinimo darbai.>“. Pareiškėjas mano, kad šitoks NŽT pavaduotojo D. P. teiginys neatitinka tikrovės, nes kartu su pareiškėjo Prašymu

Nr. 9O-14, kaip priedas Nr. 5 buvo pateiktas RC matininko 2017-08-25 ištaisytas pastato planas, kuriame ties boksu Nr. 10 buvusi aukščio reikšmė $H=300$ buvo sumažinta apie 115 kartų, nurodant naują reikšmę $H=2.60$ m. Pareiškėjas yra įsitikinęs, kad pašalinis žmogus neturi galimybės sugalvojęs pakeisti statinio kadastrinėje byloje nurodytą aukščio reikšmę, o jeigu tai padarė RC matininkas G. M., jis tai padaryti galėjo, tik įsitikinęs tuo, kad vietoj klaidingos aukščio reikšmės $H=300$, įrašo teisingą aukščio reikšmę $H=2.60$ m, todėl niekiniai yra RC specialistų pasisakymai, kad matininkas G. M., nuvažiavęs į statybvietę vien metęs žvilgsnį į pastato fasadinės sienos aukštį, nustatė, kad šis aukštis yra ne 2.61m ar 2.62 m, o tiksliai 2.60 m. NŽT nenurodė, kokios dar „<dokumentais pagrįstos informacijos>“ jai trūksta, jei šiai institucijai buvo pateiktas statinio kadastrinėje byloje esantis statinio planas, kuriame aiškiai nurodyta, kad pakeitimai padaryti 2017-08-25, patvirtinant tai aiškiai įskaitomu spaudu „Kadastriniai matavimai“ su priedu „Ištaisymu tikėti“. Kelia abejones ir NŽT Sprendime esantis teiginys „<Pažymime, kad matininko atliktų pastato kadastro duomenų nustatymo/patikslinimo darbų teisingumas gali būti vertinamas tik tada, kai matininkas atlikęs pastato kadastro duomenų nustatymo/patikslinimo darbus, parengia pastato kadastro duomenų bylą>“. Pareiškėjas mano, kad tokiu teiginiu, NŽT bando sudaryti iliuziją, kad pastato, turinčio 1972 metais parengtą kadastro duomenų bylą, duomenis gali bet kaip kaitalioti bet kuris RC matininkas, nes tokių kadastro duomenų nustatymo patikslinimo teisingumas negali būti vertinamas, o kadastro duomenų kaitaliojimas kadastrinėje byloje, pasikliaunant vien vizualine kontrole (nematuojant), yra teisei priešingas veiksmas.

Pareiškėjo teigimu, toliau Sprendime NŽT direktoriaus pavaduotojas D. P. ima painiotis, teigdamas „< Atsakydami į Jūsų paklausimą Nr. 2 keliamą klausimą, paaiškiname, kad tuo atveju, jeigu Pastato plano fragmentas buvo tikslintas 2017-08-25, jame ištaisytas ir nurodytas parametras H 300 ir H 260 reiškia ne pastato fasadinės sienos aukštį, o pastato aukštį.>“, nes pareiškėjo nuomone, akivaizdu, kad pavaduotojas D. P. nėra susipažinęs su 2017-08-25 galiojusia pastato išorinio aukščio nustatymo metodika, kuri nurodyta teisės aktuose ir, anot nurodytos metodikos, nustatant pastato išorinį aukštį, ties stogo karnizu (pareiškėjo pastaba: konkrečiu atveju – tai fasadinė siena) yra matuojamas fasadinės sienos aukštis. Jeigu pastato plane pastato aukštis ties garažo bokso Nr. 10 įvažiavimo vartais buvo nustatytas pagal metodiką, galiojusią 2017-08-25, galima tvirtinti, kad statinio plane nurodytas aukštis $H=2,60$ reiškia būtent sienos aukštį (t. y. pastato išorės aukštį, išmatuota iki stogo konstrukcijos apatinio taško).

Pasak pareiškėjo, kelia nuostabą ir NŽT direktoriaus pavaduotojo D. P. teiginys Sprendime „< jeigu Pastato plano fragmentas buvo tikslintas 2017-08-25>“, nes kartu su pareiškėjo Prašymu Nr. 9O-14 NŽT, kaip Priedas Nr. 2 buvo pateiktas RC 2024-07-12 raštas Nr. S-17280 (1.4 E) „Dėl VĮ Registrų centro rašte Nr. S-15772 (1.4E) pateiktuose atsakymuose esančių prieštaravimų panaikinimo ir veiksmų atlikimo“ (toliau – RC 2024-07-12 Raštas), kuriame nurodyta „<Informuojame, kad Registrų centro matininkė 2017 m. rugpjūčio 25 d. nustatė kadastro duomenis vadovaudamasi galiojančių teisės aktų reikalavimais, t. y. patikrinimo metu buvo nustatytas faktinis garažo išorės aukštis pagal tuo metu galiojusią Taisyklių (2005 m. balandžio 1 d. redakcija) 97 punkte nustatytą tvarką, kurioje nurodyta, jog, nustatant pastato gabaritus, matuojamas pastato ir jo dalių išorės aukštis H nuo žemės paviršiaus iki karnizo viršaus.>“. Pažymėtina, kad karnizo viršus 2017-08-25 buvo laikomas pastato sienos viršus, atitinkantis stogo konstrukcijos apatinį tašką, jeigu NŽT direktoriaus pavaduotojas D. P. vis tiek abejotų, ar RC matininkė 2017-08-25 nustatė kadastro duomenis, pareiškėjas direktoriaus pavaduotojui D. P. papildomai gali pateikti RC 2024-11-13 raštą Nr. S-26994 (1.4 E) „Dėl gauto prašymo“ (toliau – RC 2024-11-13 Raštas), kuriame RC departamento vadovas G. C. nurodo „< kad Registrų centras į 2024-10-17 Pareiškėjo prašyme nurodytas aplinkybes dėl matininkės veiksmų nustatant pastato, esančio (duomenys neskelbtini), dalies (fasado) išorės aukštį, <...> yra pateikęs išsamius atsakymus:<...> 2024-07-12 rašte Nr. S-17280 >“.

Dėl Sprendime esančių NŽT teiginių, susijusių su 2020-10-12 RC specialisto R. D. atliktais kadastrinių matavimų darbais, pareiškėjas paaiškino, kad 2024-09-30 kaip savo Prašymo Nr. 9O-15 Priedą Nr. 2 NŽT pateikė „Geodezinio plano fragmentas“, kuriame aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyta, kad būtent RC atsiųstas specialistas R. D. nustatė, kad „Bokso Nr. 10 aukštis nuo jūros lygio (altitudė) yra 111.83 m, o statinio cokolio altitudė (aukštis nuo jūros lygio) yra 109.20 m. Už

atliktus „kadastrinių matavimų darbus“ RC pareiškėjas sumokėjo 80 Eur, pagrįstai tikėdamas, kad RC pareiškėjo neapgaus, tad atsiųs tinkamą atestaciją ir tinkamas kompetencijas turintį specialistą. Pareiškėjas, kaip kadastrinių darbų užsakovas, žinodamas, kad 2017-08-25 RC matininkė nustatė pastato ties fasadine siena išorės aukštį $H=2.60$, matuodama šį aukštį iki stogo konstrukcijos apatinio taško, specialisto R. D. paprašė nustatyti niekada neremontuoto garažo bokso Nr. 10 fasadinės sienos aukštį. R. D. atsakė, kad sienos aukštis gali būti nustatytas iš sienos viršaus altitudės metrais atėmus pastato cokolio altitudę metrais, nes pastato-garažo, kurio unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), esančio adresu - (duomenys neskelbtini) (toliau – Pastatas), atveju, cokolis sutampa su žemės paviršiumi, o pastato fasadinė siena sumūryta ant cokolio viršaus. Pareiškėjas nesiginčijo su RC atsiųstu specialistu, tad jis ir nustatė: „<Bokso Nr. 10 aukštis nuo jūros lygio (altitudė) yra 111.83 m, o statinio cokolio altitudė (aukštis nuo jūros lygio) yra 109.20 m.>“. Pasak pareiškėjo, jeigu iš 111.83 atimti 109.20 gaunamas sienos aukštis vos ne idealiai sutampa su 2017-08-25 RC matininkės nustatytu aukščiu $H=2.60$ m, todėl pareiškėjui nežinomos priežastys, dėl kurių NŽT nepasitiki RC atsiųsto specialisto R. D. atliktais kadastrinių matavimų darbais ir atsisako įvardinti, ką duoda paprastas aritmetinis veiksmas $111.83\text{m} - 109.20$.

Taip pat pareiškėjas teigia, jog Sprendime NŽT nurodo tiesos neatitinkančia informaciją, kad Plano M 1:500 fragmente pateikiama papildoma informacija, t. y. nurodytas apskaičiuotas pastato elementų aukštis, o ne minėtų pastato elementų normaliniai aukščiai (altitudės), nes aiškiai nurodyta: „< Bokso Nr.10 aukštis nuo jūros lygio (altitudė) yra 111.83 m, o statinio cokolio altitudė (aukštis nuo jūros lygio) yra 109.20 m.>“. Sprendime NŽT nurodo: „<Nacionalinė žemės tarnyba negali vertinti pastato elementų aukščio skaičiavimų teisingumo, nes tokia informacija nėra topografinio plano dalis.>“. Pasak pareiškėjo, dėl kadastrinių darbų atlikimo jis kreipėsi būtent į RC, o ne į kokią privačią firmą, tad NŽT abejonės RC specialisto atliktų kadastrinių darbų apimtyje fiksuotų statinio charakteringų taškų altitudžių, mažų mažiausiai keistos ir nurodo Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 197 straipsnio nuostatas.

Dėl 1972 m. galiojusios statinio aukščio nustatymo metodikos, kuri atspindi statinio, adresu (duomenys neskelbtini), kadastrinėje byloje esančiame pastato plane pareiškėjas paaiškino, kad 2023-04-15 raštu Nr. 40-11 jis RC pateikė lietuviškame, 1978 m. išleistame statybinės braižybos vadovėlio turinyje esantį paveikslą, aiškiai ir nedviprasmiškai nurodantį, kad pastato aukštis ties pastato karnizu matuojamas iki stogo konstrukcijos apatinio taško. RC vadovas 2024-06-12 raštu Nr. S-15772 (1.4 E) „Dėl atsakymų patikslinimo“ (toliau – RC 2024-06-12 Raštas) nurodė: „<Atkreipiame dėmesį į tai, kad garažo (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)), esančio (duomenys neskelbtini), kadastrinius matavimus atliko anksčiau 1972 m. kovo 15 d., nei buvo išleistas 1978 metais vadovėlis „Statybinė braižyba“, tai patvirtina vadovėlio viršelyje nurodyti leidimo metai – 1978 m., todėl 1972 metais atliekant kadastrinius matavimus negalėjo remtis Jūsų nurodytu vadovėliu „Statybinė braižyba“ >“. Pažymėtina, kad 1978 m. lietuvių kalba išleisto vadovėlio „Statybinė braižyba“ tituliniam puslapyje rašoma, kad, knygos autorius yra P. Barsukovas ir kad knyga „Statybinė braižyba“ versta iš penktojo pataisyto ir papildyto leidimo. Pasak pareiškėjo, prieš keletą dienų jam pavyko rasti naują informaciją, kad autoriaus P. Barsukovo penktas, pataisytas ir papildytas leidimas spaustuvėje buvo pradėtas rinkti 1971-04-12, o pasirašytas spausdinti 1972-03-21. Knyga išleista ne valstybine kalba, tačiau turint omenyje, kad tuo metu Lietuva buvo okupuota būtent Rusijos, galima tvirtinti, kad 1972 m. Lietuvoje statinių kadastrines bylas sudarantys specialistai privalėjo bylose esančius statinių planus braižyti, vadovaudamiesi metodika, nurodyta okupantų mokymo vadovėliuose. Pareiškėjas skunde taip pat nurodė, jog RC specialistų jis prašo atkreipti dėmesį į tai, kad 1978 m. lietuviškame leidinyje „Statybinė braižyba“ netgi panaudotas tas pats aukščio nustatymą demonstruojantis paveikslas, kaip ir 1972 m. rusų kalba išleistoje knygoje, ir pareiškėjas turi viltį, jog NŽT specialistams bus naudinga informacija, kad 1972 m., braižant pastatų planus, buvo nurodomas pastato aukštis iki stogo konstrukcijos apatinio taško (realiai sienos aukštis!). Pareiškėjas mano, kad ir be vertimo į valstybinę kalbą, knygos išleidimo metai (1972) yra daugiau nei iškaltinami, kadangi pastato, adresu (duomenys neskelbtini), kadastrinė byla buvo sudaryta 1972-03-15, todėl akivaizdu, kad 1972 m. sudarytoje ir 2017-08-25 patikslintoje statinio kadastrinėje byloje nurodytas aukštis $H=2.60$ m reiškia ne ką kitą, o statinio fasadinės sienos aukštį arba, kitaip

tariant, pastato išorės aukštį, išmatuotą iki statinio stogo konstrukcijos, sumontuotos ant šios sienos, apatinio taško (b. l. 3-6).

Atsakovė atsiliepimu į skundą prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad NŽT į visus pareiškėjo prašymuose pateiktus klausimus atsakė aiškiai ir argumentuotai, nurodydama visas prašymų nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindama pareiškėjo prašymų turinį. NŽT vertino prie pareiškėjo skunde minimų prašymų pridėtus dokumentus, taip pat vertino RC Nekilnojamojo turto registro (toliau – NTR) duomenų bazės išrašo duomenis. NTR duomenų bazės išrašo (registro Nr. 40/79499) 2.1 papunktyje pateikti duomenys patvirtina, kad Pastato kadastro duomenys nustatyti 1977-04-05, t. y. nėra išviešinta, kad šie duomenys būtų buvę pakeisti 2017 metais. Viešame registre viešinama, kad Pastatas yra išskaidytas patalpomis. Pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.262 straipsnį įrašyti į viešą registrą duomenys laikomi teisingais ir išsamiais, kol nenuginčijami įstatymų nustatyta tvarka.

Atsakovės teigimu, pareiškėjas skundžia Sprendime pateiktą atsakymą (informaciją), kuris nėra administracinis sprendimas ir tokia informacija negali sukelti pareiškėjui kokių nors teisinių pasekmių. Sprendime pateikta objektyvi informacija apie galiojantį teisinį reglamentavimą bei NŽT specialistų nuomonė, todėl tiek Sprendimą panaikinus, tiek jo nepanaikinus, jokios teisinės pasekmės pareiškėjui nekiltų. Pagal Nacionalinės žemės tarnybos nuostatus, patvirtintus Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2022-12-08 įsakymu Nr. D1-393, (toliau – Nuostatai) NŽT neįgaliota aiškinti įstatymų, kitų teisės aktų ir jų taikymo atvejų, todėl Sprendime pagrįstai buvo nurodyta, kad NŽT nuomonė negali būti vertinama kaip oficialus teisės aktų aiškinimas. Taip pat NŽT nėra pastatų kadastrinius matavimus atliekanti institucija, teisės aktai nenumato NŽT atlikti statinių kadastro duomenų bylų patikros ar priimti sprendimų dėl statinių kadastro duomenų pakeitimo. NŽT kompetencija žemės teisių santykių srityje nustatyta Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 32 straipsnio 5 dalyje, o NŽT funkcijos nurodytos Nuostatuose.

Atsakovei iš pareiškėjo skundo turinio nėra aišku, kokio materialinio teisinio rezultato pareiškėjas siekia, nes iš pareiškėjo skundo argumentų matyti, kad jo netenkina bet kuri teisės aktais pagrįsta informacija apie pastato aukščio matavimus, statinių kadastro duomenų nustatymą ir kita informacija, kuri nesutampa su pareiškėjo nuomone. Taip pat NŽT nesutinka su pareiškėjo skundo teiginiu, kad Sprendime pareiškėjui buvo pateikta tikrovės neatitinkanti informacija ir kad yra pagrindas įpareigoti NŽT iš naujo nagrinėti pareiškėjo prašymus.

Atsakovės teigimu, NŽT gavo Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos (toliau – Inspekcija) persiūtą pagal kompetenciją nagrinėti pareiškėjo Prašymą Nr. 90-08 dalyje dėl atsakymų į 2-ąjį klausimą („ar galima vertinti, kad 1972 metais statyto pastato fasadinė siena, esanti iš silikatinių plytų, prasideda ties tuo aukščiu (altitude), kurią 2020-10-12 VĮ Registrų Centras matininkas įvardijo kaip „statinio cokolio altitudė“, nepaisant to, kad cokolis kai kuriose pastato vietose yra iki 20 centimetrų žemiau nei „pastato vidutinė altitudė aplink statinį?“ <...>), ir į 3-ąjį klausimą (ar galima manyti, kad 1972 metais pastato fasadinės sienos aukštis buvo matuojamas nuo pastato cokolio viršaus, jeigu tas cokolio viršus 1972 metais sutapo su žemės paviršiaus lygiu palei visą pastato fasadinę sieną?“), paaiškino pareiškėjui, kad negali į tokius klausimus atsakyti, kadangi NŽT nėra suteikta teisė vertinti 1972 m. atliktų statybos darbų ir tuo metu nustatyto ar nenustatyto pastato fasadinės sienos aukščio) pareiškėjo Prašymą Nr. 90-14 dėl 2017-05-25 statinio kadastro duomenų byloje nurodyto aukščio skaičiavimo ir pareiškėjo Prašymą Nr. 90-15 dėl RC 2020-10-12 nustatyto pastato fasadinės sienos aukščio. NŽT išsamiai išnagrinėjo pareiškėjo Prašymą Nr. 90-08, Prašymą Nr. 90-14, Prašymą Nr. 90-15 ir pateikė aiškų ir išsamų atsakymą (Sprendimą), kuriuo išsamiai atsakoma į kiekvieną pareiškėjo pateiktą klausimą.

Atsakovė taip pat atsiliepime nurodė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 3 straipsnio 5 punkto nuostatas bei LVAT suformuotą praktiką 2019-04-17 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-3141-261/2019, 2019-09-04 nutartyje administracinėje byloje Nr. eA-2455-662/2019 ir paaiškino, kad NŽT Sprendimu pateikė pareiškėjui atsakymą, vadovaudamasi galiojančių teisės aktų nuostatomis, t. y., NŽT paaiškino pareiškėjui, kad Nekilnojamojų daiktų kadastrinių matavimų atlikimo tvarką reglamentuoja Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto

kadastro įstatymas (toliau – NTKĮ), Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-04-15 nutarimu Nr. 534 (toliau – Kadastro nuostatai) bei Nekilnojamojo turto objektų kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo bei tikslinimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2002-12-30 įsakymu Nr. 522 (toliau – Matavimų Taisyklės) ir, kad NŽT rėmėsi Kadastro nuostatų 1.2 papunkčiu. NŽT nuomone, Sprendime pateikta teisinga informacija, kad geodezininkas, rengdamas topografinį planą, vadovaujasi techninių reikalavimų reglamentu GKTR 2.11.03:2014 „Topografinių erdviųjų objektų rinkinys ir topografinių erdviųjų objektų sutartiniai ženklai“, patvirtintu Valstybinės geodezijos ir kartografijos tarnybos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės direktoriaus 2000-06-19 įsakymu Nr. 45, (toliau – GKTR2014), kuris nustato topografinių erdviųjų objektų rinkinio sudarymą, turinį, jį atitinkančius sutartinius ženklus, topografinių erdviųjų objektų rinkinio kodavimą ir grafinį vaizdavimą, topografinių erdviųjų objektų privalomasias savybes ir anotacijas. Pastatų elementai, kuriuos geodezininkas matuoja rengdamas topografinį planą, nustatyti GKTR2014 20 punkte prie 26 poklasio aprašymo. Taip pat yra teisinga informacija, kad geodezininkas, rengdamas topografinius planus, nustatė Pastato stogo viršaus normalinį aukštį (altitudę), pastato cokolio normalinį aukštį (altitudę), pastato pirmojo aukšto grindų normalinį aukštį (altitudę), pastato rūsio grindų normalinį aukštį (altitudę), bet neskaičiavo pastato aukščio. Pareiškėjo su Prašymu Nr. Nr. 9O-15 (2 priedas) pateikto Plano M 1:500 fragmente, sudarytame 2020-10-12 valstybės įmonės RC geodezininko R. D. (geodezininko kvalifikacijos pažymėjimo Nr. 1GKV-1687) (toliau – Plano M 1:500 fragmentas), pateikiama papildoma informacija, t. y. nurodytas apskaičiuotas pastato elementų aukštis, o ne minėtų pastato elementų normaliniai aukščiai (altitudės). Teisės aktai, kuriais vadovaujasi geodezininkas, rengdamas topografinius planus, pastato elementų aukščio skaičiavimų nereglamentuoja. NŽT negali vertinti pastato elementų aukščio skaičiavimų teisingumo, nes tokia informacija nėra topografinio plano dalis.

Atsakovės teigimu, Sprendime pagrįstai nurodoma, kad, atsižvelgiant į tai, kad pateiktas Plano M 1:500 fragmentas nepriskirtinas nekilnojamojo daikto kadastro duomenų byloje komplektuojamiems dokumentams, ir į tai, kad šio dokumento rengimo tvarka teisės aktuose nėra reglamentuota, NŽT negali vertinti minėto dokumento ir jame pateiktos informacijos teisingumo ir tikslumo. Pažymėtina, kad geodezininkas, rengdamas topografinį planą, neskaičiuoja pastatų ir pastatų elementų aukščių, t. y. pastato ir pastato elementų normalinių aukščių (altitudžių) skirtumo. Taip pat geodezininkas neskaičiuoja vidutinio normalinio aukščio aplink pastatą, o nustato normalinį aukštį konkrečiame taške, ir tai yra objektyvi tiesa. NŽT, vykdydama ūkio subjektų veiklos priežiūrą, vertina geodezininko veiksmus, rengiant topografinius planus. Pareiškėjo pateiktas Plano M 1:500 fragmentas nėra topografinis planas, kurį sudaro dvi dalys: gamtinių ir antropogeninių objektų, esančių žemės paviršiuje, virš jo ar žemiau jo, erdviųjų duomenų rinkinys, kuriame šie objektai vaizduojami grafiniais elementais ir apibūdinamos jų savybės, ir planas, kuriame šio erdviųjų duomenų rinkinio objektai vaizduojami tam tikru masteliu ir sutartiniais ženklais, todėl NŽT teisės aktais nepavesta vertinti Plano M 1:500 fragmente nurodytos informacijos. Plano M 1:500 fragmente pateikiami matematiniai pastato ir pastato elementų skaičiavimai, kurie nepriskirtini geodezininko vykdomiems geodezijos ir kartografijos darbams, rengiant topografinį planą. Pažymėtina, kad matematinius skaičiavimus, atimant vieną skaičių iš kito gali atlikti ir įsitikinti, kad matematiniai skaičiavimai atlikti teisingai, bet kuris asmuo, turintis bendrąjį išsilavinimą. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad NŽT neturėjo teisinio pagrindo vertinti Plano M 1:500 fragmento, kadangi pateiktas fragmentas nėra topografinis planas ir NŽT teisės aktais nepavesta vertinti Plano M 1:500 fragmente nurodytos informacijos.

NŽT nuomone, Sprendime buvo pateikta teisinga informacija, kad NŽT neturi dokumentais pagrįstos informacijos, kad 2017-08-25 būtų buvę atlikti pastato, ties bokso Nr. 10, kadastro duomenų nustatymo / tikslinimo darbai. RC 2024-07-12 Rašte nurodyta, kad „<...> Registrų centro matininkė 2017 m. rugpjūčio 25 d. nustatė kadastro duomenis vadovaudamasi galiojančių teisės aktų reikalavimais, t. y. patikrinimo metu buvo nustatytas faktinis garažo išorės aukštis pagal tuo metu galiojusią Taisyklių (2005 m. balandžio 1 d. redakcija) 97 punkte nustatytą tvarką, kurioje nurodyta, jog nustatant pastato gabaritus matuojamas pastato ir jo dalių išorės aukštis H nuo žemės paviršiaus iki karnizo viršaus.“. Atkreiptinas dėmesys, kad NTR duomenų bazės išrašė (registro

Nr. 40/79499) nurodyta, kad Pastato kadastro duomenų nustatymo data yra 1977-04-05. Informacijos, kad po šios datos būtų atlikti Pastato kadastriniai matavimai ir parengta Pastato kadastro duomenų byla visa apimtimi, NŽT neturi.

NŽT atsiliepime į pareiškėjo skundą taip pat kreipia dėmesį, kad pareiškėjo skunde nurodytas teiginys, kad RC pats pripažino, jog 2017-08-25 matininkas nustatė faktinį garažo bokso išorės aukštį, nesudaro pagrindo vertinti, kad nurodyti veiksmai gali būti laikomi Pastato kadastrinių matavimų atlikimu teisės aktų nustatyta tvarka. Sprendime NŽT pateikė pareiškėjui teisingą informaciją, kad negali nustatyti, kokius veiksmus atliko RC darbuotojas, net ir tuo atveju, jeigu tai buvo matininko kvalifikacijos pažymėjimą turintis asmuo, nes 2017-08-25 patikrinimo metu atlikti veiksmai nėra laikomi Pastato kadastrinių matavimų atlikimu, kaip tai reglamentuojama NTKĮ, Kadastro nuostatuose ir Matavimų taisyklėse (galiojusiose iki 2024-10-31). Informaciją, kokius veiksmus minėtas asmuo atliko ir dėl kokių priežasčių pareiškėjui pagal kompetenciją gali suteikti RC ir matyti, kad RC tokią informaciją buvo suteikęs. Kadangi RC darbuotojo 2017-08-25 patikrinimo metu atlikti veiksmai nėra laikytini Pastato kadastro duomenų nustatymo darbais, NŽT neturi teisinio pagrindo vertinti matininko veiksmų, nesusijusių su nekilnojamojo daikto kadastrinių matavimų atlikimu ir (ar) kadastro duomenų bylos parengimu.

NŽT nuomone, Sprendime nurodytas teksto fragmentas „<...> tuo atveju, jeigu Pastato plano fragmentas buvo tikslintas 2017-08-25, jame ištaisytas ir nurodytas parametras H 300 ir H 260 reiškia, ne pastato fasadinės sienos aukštį, o pastato aukštį.“, kuriuo buvo pasisakyta dėl prie pareiškėjo Prašymo Nr. 90-14 pateikto LTSR Šiaulių Tarp miestinio Tech. inventorizacijos biuro parengto plano M 1:500, kuriame yra RC Šiaulių filialo spaudas, įrašas „ištaisyti tikėti 2017-08-25“ bei pataisyti parametro H skaičiai (pareiškėjas skunde šį dokumentą vadina „Pastato plano fragmentas“), yra teisingas. Vadovaujantis NTKĮ 2 straipsnio 3 dalimi, matininkas – fizinis asmuo, turintis NŽT išduotą matininko kvalifikacijos pažymėjimą, kuriuo suteikiama teisė nustatyti nekilnojamojų daiktų kadastro duomenis, atstatyti žemės sklypų ribas žyminčius riboženklius. Atsakovė taip pat nurodė NTKĮ 2 straipsnio 4 dalies, 6 straipsnio 2 dalies 5 punkto nuostatas ir pažymėjo, kad Matavimų taisyklių (redakcija, galiojusi nuo 2015-01-01 iki 2018-02-23) 97 punkte reglamentuota, kad nustatant pastato gabaritus matuojamas pastato ir jo dalių išorės aukštis H nuo žemės paviršiaus iki karnizo viršaus. 2017-08-25 patikrinimo metu galiojančių Matavimų taisyklių redakcijoje tokios sąvokos, kaip „pastato fasadinės sienos aukštis“ nebuvo. NŽT teigia, kad ji pagrįstai Sprendime nurodė, kad atliekant statinio (pastato) kadastrinius matavimus, yra nustatomi NTKĮ 6 straipsnio 2 dalyje reglamentuoti statinio kadastro duomenys, tarp jų ir statinio aukštis (NTKĮ įstatymo 6 straipsnio 2 dalies 5 punktą) bei pažymėjo, kad pastato fasadinės sienos aukštis nėra statinio kadastro duomuo, ir jis nėra nustatomas atliekant statinio kadastrinius matavimus. Pastatų kadastro duomenų nustatymą ir tikslinimą, pastato užimto žemės ploto ir tūrio skaičiavimus atlieka matininkas Matavimų taisyklių nustatyta tvarka (dėl pastatų aukščio matavimų aktualūs Matavimų taisyklių 51, 85, 86 punktai).

NŽT nuomone, pareiškėjo skundo argumentai neįrodo, kad yra pagrindas naikinti Sprendimą ir įpareigoti iš naujo NŽT nagrinėti pareiškėjo Prašymą Nr. 90-08, Prašymą Nr. 90-14, Prašymą Nr. 90-15. Pareiškėjas turėjo teisę gauti prašomą informaciją ir tokią informaciją gavo, todėl VAĮ, Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo nuostatos nebuvo pažeistos (b. l. 82-89).

Skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl NŽT Sprendimo teisėtumo ir įpareigojimo atlikti pareiškėjo Komisijai paduotame skunde nurodytus veiksmus (b. l. 9-14).

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas kreipėsi į Inspekciją Prašymu Nr. 90-08, kuriuo Inspekcijos Konsultavimo skyriui be kita ko pateikė klausimus:

„1. Ar remiantis galiojančiais teisės aktais, galima tvirtinti, kad cokolis yra pamato dalis, o kas virš cokolio, yra vertinama kaip statinio siena?

2. Ar galima vertinti, kad 1972 metais statyto pastato fasadinė siena, esanti iš silikatinių plytų, prasideda ties tuo aukščiu (altitude), kurią 2020-10-12 VĮ Registrų Centras matininkas įvardijo kaip „statinio cokolio altitudė“, nepaisant to, kad cokolis kai kuriose pastato vietose yra iki 20 centimetrų žemiau nei „pastato vidutinė altitudė aplink statinį“? Tokią situaciją sąlygojo per ilgą

laikotarpį įvykę kiemo dangos aukščio pokyčiai, mat dalyje teritorijos buvo klojamas asfaltas, šalia statinio sienos įrengiamos gėlių klombos, apie 20 cm pastato sienos užverčiant žemėmis.

3. Aš suprantu, kad šiuo metu pastato fasadinės sienos aukštis nustatomas matuojant nuo vidutinės žemės altitudės aplink pastatą, tačiau VTPSI konsultavimo skyriaus klausu ko kitko: <Ar galima manyti, kad 1972 metais pastato fasadinės sienos aukštis buvo matuojamas nuo pastato cokolio viršaus, jeigu tas cokolio viršus 1972 metais sutapo su žemės paviršiaus lygiu palei visą pastato fasadinę sieną?>“ (b. l. 30),

Inspekcija 2024-09-25 Raštu Nr. (9.12 Mr)-2D-219161 „Dėl G. V. paklausimo (reg. Nr. 7D-4129), adresuotu pareiškėjui ir NŽT, vadovaudamasi VAI 11 straipsnio 4 dalimi ir Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875, (toliau – Taisyklės) 36 punktu, pareiškėjo Prašymą Nr. 9O-08 persiuntė NŽT ir prašė pagal kompetenciją atsakyti pareiškėjui į 2 ir 3 klausimus (įskaitant Matavimo taisyklių taikymą šiame prašyme minimu atveju), atsakymo kopiją pateikiant Inspekcijai (b. l. 33-35, 145-118).

Pareiškėjas kreipėsi į NŽT Prašymu Nr. 9O-14, kuriuo be kita ko NŽT prašė:

„1. Patvirtinti, kad 2017-08-25 statinio kadastrinės bylos pastato plane (žr. priedą Nr. 5) ties bokso Nr.10 įvažiavimo vartais nurodytas aukštis $H=2.60$ reiškia ne ką kitką, o būtent pastato fasadinės sienos aukštį 2.60 m., išmatuotą nuo žemės paviršiaus iki stogo konstrukcijos apatinio taško (žr. priedą Nr. 3).

2. Atsižvelgti į tai, kad 2017-12-01 raštu Nr.1SS-2830-(10.5) NŽT specialistai nurodė, kad < priestato išorės aukštis matuojamas nuo žemės paviršiaus iki karnizo viršaus > (žr. priedą Nr.7), o karnizo viršumi 2017-08-25 buvo laikomas stogo konstrukcijos apatinis taškas (žr. priedą Nr.4) .

3. Prašymą išnagrinėti įmanomai skubiau, nes įstatymas įpareigoja vadovautis būtent statinio kadastrinėje byloje esančiais duomenimis (žr. Kadastro įstatymo 3 str. 4 d), tad norėdamas iki žiemos suremontuoti pastato fasadinės sienos nepataisomai nutrupėjusį viršų, aš privalau aiškiai žinoti, koks fasadinės sienos aukštis yra nurodytas statinio kadastrinėje byloje, kurios duomenis matininkė (žr. 2 p.) nustatė ir pakeitė 2017-08-25. (žr. priedą Nr. 5).“ (b. l. 31-32).

Pareiškėjas taip pat kreipėsi į NŽT Prašymu Nr. 9O-15, kuriuo be kita ko NŽT prašė:

„1. Patvirtinti, kad VĮ Registrų centras matininkas R. D., 2020-10-12 nustatė garažų pastato, adresu (duomenys neskelbtini) fasadinės sienos aukštį, kuris, išmatuotas nuo pastato cokolio viršaus iki garažų bokso Nr.10 mūrinės sienos viršaus, buvo 2.63 m, nes $111.83 \text{ m.} - 109.20 \text{ m.} = 2.63 \text{ m.}$ (žr. 2 p.).

2. Nurodyti, ar matininko R. D. nustatytą pastato fasadinės sienos aukščio 2.63 m nesutapimą su pastato kadastrinės bylos pastato plane (žr. priedą Nr.7) nurodytu sienos aukščiu $H=2.60$ m ties bokso Nr.10 įvažiavimo vartais galima laikyti matininko atliktų matavimų paklaida, neturinčia reikšmės dėl 3 centimetrų skirtumo?

3. Kadangi matininko R. D. nustatytas neremontuotos pastato dalies fasadinės sienos aukštis $H=2.63\text{m}$ praktiškai atitinka pastato kadastrinės bylos pastato plane nurodytą pastato išorinį aukštį $H=2.60$ m, nustatytą iki stogo konstrukcijos apačios (žr. priedą Nr.7), pateikti nacionalinės žemės tarnybos nuomonę į tai, ar pastato kadastrinės bylos statinio plane 2017-08-25 įrašytas aukštis $H=2.60$, nustatytas pagal 2017-08-25 galiojusias taisykles (iki stogo konstrukcijos apačios-žr. priedą Nr.5), yra teisingas ar ne?

4. Ar tinkamai elgiasi Inspekcija, kuri vadovaujasi matininko nustatytu sienos aukščiu $H=2.60$, 2018-03-22 raštu Nr.2D-3896 (žr. priedą Nr.8) nurodžiusi: < ....fasadinės sienos aukštį (sienos vertikalios plokštumos ir stogo karnizo sandūros taškas, esantis stogo konstrukcijos apačioje) $H=2.60\text{m.}$ >; <Inspekcija vadovaujasi Valstybinės įmonės Registrų centro (duomenys neskelbtini) pateiktais ir kadastro duomenų bylose įrašytais duomenimis>.“ (b. l. 49-50).

NŽT Sprendimu NŽT pateikė atsakymus į pareiškėjo Prašymą Nr. 9O-08, Prašymą Nr. 9O-14 ir Prašymą Nr. 9O-15 (toliau – kartu Prašymai) (b. l. 11-12).

Pareiškėjas Komisijai paduotu skundu nesutinka su Sprendimu ir pirmuoju skundo reikalavimu Komisijos prašo Sprendimą panaikinti, antruoju reikalavimu – apginti pareiškėjo teisę į teisingos informacijos gavimą, įpareigojant atsakovę aiškiai ir konkrečiai atsakyti į tai, ko buvo klausama pareiškėjo Prašymuose, atsakymuose pasisakant dėl tiesos neatitinkančių teiginių, kaip

antai: „<Nacionalinė žemės tarnyba neturi dokumentais pagrįstos informacijos, kad 2017-08-25 būtų buvę atlikti pastato, ties bokso Nr.10, kadastro duomenų nustatymo/patikslinimo darbai.>“ ar „<Pastato plano fragmentas buvo tikslintas 2017-08-25, jame ištaisytas ir nurodytas parametras H 300 ir H 260 reiškia, ne pastato fasadinės sienos aukštį, o pastato aukštį.>“ (b. l. 3-6).

Atsakovė pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį yra viešojo administravimo subjektas, todėl jos veikai taikytinos ir VAĮ normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (VAĮ 1 straipsnis). Šis įstatymas numato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAĮ 2 straipsnis 10 dalis); skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą dėl pažeistos asmens teisės ar teisėtų interesų, prašant juos apginti (VAĮ 2 straipsnis 12 dalis). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAĮ 11 straipsnis 1 dalis). Taisyklių 45 punkte įtvirtinta, jog į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: 45.1. į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti; 45.2. į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualių klausimų atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti; 45.3. į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka; 45.4. į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma.

Nagrinėjamu atveju Komisija, įvertinusi pareiškėjo Prašymų turinį, sprendžia, jog jie laikytini prašymais pagal VAĮ 2 straipsnio 10 dalyje įtvirtintą sąvoką, t. y. su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus, į kurį atsakoma Taisyklių 45.4 papunktyje nustatyta tvarka, t. y. laisva forma.

Nagrinėjamos administracinės bylos kontekste pažymėtina, kad atsakovė, vykdydama jai priskirtas viešojo administravimo funkcijas, privalo vadovautis VAĮ įtvirtintomis nuostatomis. Viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti VAĮ 10 straipsnio 5 dalies nuostatas. Vadovaujantis VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 1–8 punktais, administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos.

VAĮ 3 straipsnyje 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaudamasis VAĮ 3 straipsnio 5 punkte nustatytu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą (skundą) turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo (skundo) nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo (skundo) turinį.

Aiškindamas ankstesnės VAĮ redakcijos VAĮ 8 straipsnio, reglamentavusį individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*LVAT 2010-11-15 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010*). Administracinio sprendimo priėmimo

faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (*LVAT 2013-11-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-2124/2013*).

Nagrinėjamu atveju byloje ginčas kilo dėl Sprendimo, kuriuo atsakovė, išnagrinėjusi pareiškėjo Prašymus, pateikė atsakymą į šiuose prašymuose suformuluotus reikalavimus. Pareiškėjas skundžiamą Sprendimą iš esmės ginčijo šiais motyvais: 1) NŽT Sprendimu pažeidė pareiškėjo teisę į tinkamą teisinį reglamentavimą, kuriuo viešojo administravimo subjektas privalo pateikti suinteresuotam asmeniui objektyvią ir teisingą informaciją jį dominančiu klausimu; 2) pareiškėjas nesutinka su Sprendime nurodytu teiginiu, kad NŽT neturėjo dokumentais pagrįstos informacijos, kad 2017-08-25 būtų buvę atlikti Pastato, ties boksu Nr. 10, kadastro duomenų nustatymo / patikslinimo darbai, ir jis laiko, kad su Prašymu Nr. 90-14 NŽT tokį dokumentą buvo pateikęs (priedas Nr. 5), tai 2017-08-25 ištaisytas Pastato planas, kuriame ties boksu Nr. 10 buvusi aukščio reikšmė H=300 buvo sumažinta apie 115 kartų, nurodant naują reikšmę H=2.60 m, o RC pareiškėjui raštu yra atsakęs, kad matininkė 2017-08-25 nustatė kadastro duomenis; 3) NŽT bando sudaryti iliuziją, kad Pastato, turinčio 1972 m. parengtą kadastro duomenų bylą, duomenis gali bet kaip kaitalioti bet kuris RC matininkas.

Komisija, išanalizavusi pareiškėjo Prašymų ir Sprendimo duomenis, sprendžia, kad atsakovės priimtas Sprendimas atitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje numatytus administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus, kuriuos detalizuoja aukščiau nurodyta LVAT praktika, t. y. Sprendimą priėmė įgaliotas viešojo administravimo subjektas, o Sprendimo duomenys tvirtina, kad atsakovė išsamiai ir aiškiai, kaip tai numatyta Taisyklių 45.4 papunktyje, atsakė į visus tris pareiškėjo Prašymuose suformuluotus reikalavimus, bei nurodė Sprendimo apskundimo tvarką. Komisija kreipia dėmesį į tai, kad atsakovė tiek Sprendime, tiek ir atsiliepime plačiai išdėsto reikiamus teisinius ir faktinius pagrindus dėl visų pareiškėjo keliamų minėtų klausimų ir argumentų, t. y. atsakovės aiškiai apibrėžiama jos kompetencijos ribos pagal galiojančius teisės aktus, pažymint, kad teisės aktai nenumato NŽT atlikti statinių kadastro duomenų bylų patikros ar priimti sprendimų dėl statinių kadastro duomenų pakeitimo, NŽT nėra suteikta teisė vertinti 1972 m. atliktų statybos darbų ir tuo metu nustatyto ar nenustatyto pastato fasadinės sienos aukščio, taip pat atsakovės pažymima dėl paties pareiškėjo pateiktų duomenų nevertinimo, t. y. kodėl nėra vertinamas Plano M 1:500 fragmentas, kur nurodytas apskaičiuotas pastato elementų aukštis, pažymint, kad tokia informacija nėra topografinio plano dalis, o toks dokumentas nepriskirtinas nekilnojamojo daikto kadastro duomenų byloje komplektuojamiems dokumentams ir jo rengimo tvarka teisės aktuose nėra reglamentuota, tai pat atsakovės argumentuotai nurodoma dėl 2017-08-25 patikrinimo metu atliktų veiksmų nelaikymo Pastato kadastrinių matavimų atlikimu dėl NTR duomenų bazės išraše (registro Nr. (duomenys neskelbtini)) nesančių duomenų apie tai, ir taip pat paaiškinama dėl „pastato fasadinės sienos aukštis“ sąvokos nebuvimo pagal 2017-08-25 patikrinimo metu galiojančias Matavimų taisykles. Komisijos vertinimu, Sprendime išdėstyti visi pagrindiniai faktai, argumentai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo NŽT rėmėsi, priimdama Sprendimą, o motyvų išdėstymas yra adekvatus, aiškus ir pakankamas. Tuo tarpu pareiškėjo skunde be paties pareiškėjo dėstomų subjektyvių nagrinėjamos situacijos vertinimų ir argumentų, į kuriuos jau Sprendimu buvo detalčiai atsakyta ir kuriais pakartotinai reikalaujama vertinti RC matininko 2017-08-25 atliktus galimus Pastato plano patikslinimus, taip pat dėstomos abejonės dėl NŽT galimo nepagrįsto nepasitikėjimo RC specialisto R. D. atliktais kadastrinių matavimų darbais, ar prašoma vadovautis 1978 m. išleistu statybinės braižybos vadovėliu nagrinėjamu klausimu – nėra pateikta jokių kitų objektyvių duomenų, kad NŽT pateikta jam informacija nėra objektyvi ir teisinga, ar kad atsakovės nurodytas tiek faktinis, tiek ir teisinis pagrindas bei Sprendimo argumentacija yra netinkama. Pažymėtina, jog iš pareiškėjo Komisijai paduoto skundo turinio duomenų nustatyta, kad pareiškėjas iš esmės siekia, jog NŽT būtų įpareigota veikti pareiškėjo pageidaujama būdu, tačiau tai neleidžia konstatuoti, kad atsakovė privalo veikti taip, kaip to prašo besikreipiantis asmuo, t. y. atsakovė nėra saistoma tokio asmens nurodytų

argumentų ir prašymų. Taigi, Komisija, ištyrusi ir įvertinusi faktinius bylos duomenis, sprendžia, kad atsakovė jai suteiktos kompetencijos ribose išnagrinėjo pareiškėjo Prašymus ir Sprendimu pareiškėjui pateikė motyvuotą atsakymą į visus pareiškėjo Prašymuose keliamus reikalavimus.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 91 straipsnio 1 dalimi, skundžiamas teisės aktas (ar jo dalis) turi būti panaikintas, jeigu jis yra: 1) neteisėtas iš esmės, tai yra savo turiniu prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams; 2) neteisėtas dėl to, kad jį priėmė nekompetentingas viešojo administravimo subjektas; 3) neteisėtas dėl to, kad jį priimant buvo pažeistos pagrindinės procedūros, ypač taisyklės, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą. Nagrinėjamu atveju Komisija, išnagrinėjusi byloje surinktą medžiagą, nenustatė nei formaliųjų, nei materialiuųjų skundžiamo administracinio akto – Sprendimo neteisėtumo pagrindų, todėl jo panaikinti nėra teisinio pagrindo.

Komisija konstatavus, kad pareiškėjo Komisijai paduoto skundo argumentai nepaneigia Sprendimo pagrįstumo ir teisėtumo, ko pagrindu Komisija neturi nei faktinio, nei teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjo skundo reikalavimo panaikinti Sprendimą - nėra pagrindo tenkinti ir išvestinio skundo reikalavimo įpareigoti atsakovę atlikti veiksmus, t. y. įpareigoti atsakovę atsakyti į pareiškėjo Prašymuose nurodytus konkrečius teiginius: „Nacionalinė žemės tarnyba neturi dokumentais pagrįstos informacijos, kad 2017-08-25 būtų buvę atlikti pastato, ties bokso Nr.10, kadastro duomenų nustatymo/patikslinimo darbai“ ar „Pastato plano fragmentas buvo tikslintas 2017-08-25, jame ištaisytas ir nurodytas parametras H 300 ir H 260 reiškia ne pastato fasadinės sienos aukštį, o pastato aukštį, dėl kurių, kaip jau minėta, pasisakyta Sprendime. Atsižvelgiant į tai, skundas atmestinas kaip nepagrįstas visa apimtimi. Esant nurodytiems motyvams, pareiškėjo skundas atmetamas kaip nepagrįstas visa apimtimi.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 4 dalimi, 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo G. V. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos nariai

Asta Povilonienė

Sigita Šimbelytė